

Η ΑΠΟΚΡΕΩΣ

ΕΑΝ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐποχὴ τῶν Ἀποκρῶν παρήλθε διὰ τὴν πρωτεύουσάν μας ψυχρὰ ὅσον οὐδέποτε, θὰ ἐκφράσωμεν διὰ τοῦ ἐπιθέτου τούτου διπλὴν κυριολεξίαν, χαρακτηρίζουσαν πιστῶς καὶ τὴν ἀτμοσφαιρικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν τῶν ἡμερῶν τούτων. Ὑπὸ τὴν πρώτῃν ἔποψιν μάλιστα τὸ : ψυχρὰ ἴσως πολὺ ὑπολείπεται τοῦ πραγματικοῦ. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνέλαθε τὰ σηκπτρα ὁ Φεβρουάριος, ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἐνυπάρχουσα παρὰ τῷ λαῷ ἰδέα περὶ τῆς ἐξαιρετικῆς δυστροπίας καὶ δολιότητος τοῦ μηνὸς τούτου ἦτο κατὰ πάντα βásiμος. Καὶ ἤρχισαν οἱ ἄνεοι πληκτικοί, συνεχεῖς καὶ ἀτελεύτητοι, αἱ χιόνες αἱ ἀλλεπάλληλοι, αἱ θύελλαι ἀδιακόπως ἐμαίνετο ὁ βορρᾶς, σκορπίζων νιφάδας πυκνάς, ἐκρίζων τὰ δέδρα τῶν πενιχρῶν κηπαρίων τῆς πόλεως καὶ ἀναστατῶν τὴν θάλασσαν· πολλοὶ ταλαίπωροι ναυβάται εὔρον οἰκτρὸν τάφον ἐντὸς τῶν ἀγρίων κυμάτων τοῦ Αἰγαίου, ἐνῶ ἐν τῇ ξηρᾷ τὰ περίξ τῆς πρωτεύουσῆς χωρία ἀπεκλείοντο ἐκ τῆς χιόνος καὶ ἐδέησε νὰ προσέλθῃ ἐπίκουρος ἡ γενναία φιλανθρωπία ἰδιωτῶν τινων, ὅπως διατραφῶσιν οἱ ἀτυχεῖς κάτοικοί των. Ἐπὶ εἴκοσι καὶ πλέον ἡμέρας συνεχεῖς διήρκεσεν ἡ κακοκαιρία, χωρὶς εἰς τὸ συννεφῶδες στερέωμα νὰ φανῇ διόλου ὁ ἥλιος· τῇ ἀληθείᾳ ἂν ἡ Ἀπόκρως ἡ ἐφετεινὴ ἐκέκτετο τὴν ζωηρότητα τῶν παρελθόντων χρόνων, ὡς λόγιον δημῶδες τοῦ συμμοῦ θὰ ἦτο κατάλληλον τὸ περιβόητον ἐκεῖνο *Ἡλιος!* . . . τὸ ἀντηχοῦν κατὰ κόρον εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν πρὸ ἕξ ἢ ἑπτὰ ἐτῶν, ἐν παρομοίᾳ ἐποχῇ. Καὶ ἡ μὲν τὸσφ παρατεταμένη ἀφάνεια τοῦ ἡλίου ἀπὸ τοῦ ἀθηναϊκοῦ ὀρίζοντος ἦτό τι ὀμολογουμένως σπάνιον· ἀλλ' ἔτι σπανιότερον ἦτο τὸ φαινόμενον τοῦ ἐπὶ τέσσαρας κατὰ συνεχῆσαν ἡμέρας πίπτοντος νιφετοῦ ἐν Ἀθῆναις. Οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσῆς ἐγειρόμενοι κατὰ πᾶσαν πρωΐαν μετ' ἀπορίας ἔβλεπον τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν καὶ τὰς ὁδοὺς ἐστρωμένους διὰ πυκνοῦ στρώματος χιόνος. Τὸ πρᾶγμα συνέβη κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐπισήμου ἐνάρξεως τῆς περιόδου τῆς Ἀπόκρως καὶ ἠδύνατό τις ἐκ τούτου νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν βλέπουσα ὅτι οἱ κάτοικοί της ὀλίγην εἶχον διάθεσιν ἐφέτος νὰ μεταμφιεσθῶσιν, ἀπεράσκει πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐθίμου νὰ μεταμφιεσθῇ αὐτὴ καὶ ἐφόρεσε τὴν πάλλευκον ἀποκηράτικην ἐσθῆτά της, ἥτις φεῖ! μετεβάλλετο μετ' ὀλίγον εἰς βόρβορον, ὡς σύμβολον τῆς ματαιότητος τῶν ἐπιγείων ἡδονῶν καὶ τέρψεων.

Καὶ ταῦτα μὲν καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀτμοσφαιρικὴν κατάστασιν, καθ' ἑαυτὴν ἢ ἐν σχέσει μὲ τὴν ζωηρότητα τῶν Ἀποκρῶν μας. Ὡς πρὸς δὲ τὴν καθ' αὐτὸ κίνησιν τῶν Ἀποκρῶν, καὶ ἄλλιν πρέπει νὰ ὀμολογήσωμεν ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτῆς ὡς ψυχρᾶς εἶνε πολὺ ἐπιεικής, διότι τὸ θερμόμετρον τῆς παγερότητος κατῆλθεν ἐφέτος πολλοὺς βαθμοὺς

ὑπὸ τὸ μηδέν. Ἀπεδείχθη ἤδη ἀριδῆλως ἐκ τῶν παραδειγμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν ὅτι τότε μόνον δύναται νὰ ἐορτασθῇ ἀξιοπρεπῶς καὶ κοσμίως ἐν Ἀθῆναις ἡ Ἀπόκρως ὅταν ἀναλάβῃ τὸν διοργανισμόν τῶν ἐορτῶν ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Ἐφέτος ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἠθέλησε νὰ κινήθῃ κατ' ἀρχάς καὶ ἐκινήθη, ἀλλ' ὀλίγον ἐξ ὥρας καὶ οὐχὶ μετὰ πολὺ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος. Ἡ ὑποκίνησις δὲν ἀπῆλθῃς μεγάλην προθυμίαν καὶ ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ἰσχυρὸν κονδύλιον, τὸ ὅποιον ἀνέγραψεν εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ὁ δῆμος Ἀθηναίων χάριν τῶν ἐορτῶν τῆς Ἀπόκρως ἡ ἀνωτέρα ἀρχὴ τὸ διέγραψε, διατεινομένη ὅτι ὁ δῆμος εἶχεν ἄλλας ἀνάγκας μᾶλλον κατεπειγούσας διὰ νὰ προβλέψῃ καὶ ὄχι νὰ σπαταλᾷ τὰ χρήματά του εἰς ἐορτάς καὶ πανηγύρεις. Φαίνεται ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἐν Ἑλλάδι ἐμπνέονται ἀπὸ αὐστηρὰ ἀσκητικὰ αἰσθήματα καὶ ἔχουσιν ἐκ διαμέτρου ἀντιθετὸν ἰδέαν πρὸς τὸν Ραβελᾶι (ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι γινώσκουσι τὴν ὑπαρξίν τοῦ Ραβελᾶι), ὅστις πρεσβεύει ὅτι εἶνε προτιμότερον νὰ γελᾷ τις παρὰ νὰ θρηγῇ, διότι ὁ γέλως εἶνε φυσικὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον. Φαίνεται ὅτι δὲν συμφωνοῦσι μὲ τοὺς ἐν ἄλλαις χώραις φρονούντας, ὅτι ὀλίγη δόσις εὐθυμίας καὶ ψυχαγωγίας εἶνε ἀναγκασιότατη ἐκάστοτε διὰ τὴν ὀμαλὴν λειτουργίαν τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ, οἰκτεροῦσι δὲ ἐν τῇ ὑπεροσίᾳ των τὴν ἐπικρατοῦσον παρ' ἄλλοις οικονομολογικὴν θεωρίαν, ὅτι χρηματικόν τι ποσὸν ἐξοδευόμενον καταλλήλως πρὸς διοργανισμόν ἐορτῶν δημοτελῶν καὶ θεαμάτων ἀξίων λόγου ἀποφέρει κέρδος πολλαπλάσιον διὰ τῆς συρροῆς τῶν ξένων καὶ τῆς ζωηρᾶς ἐν γένει κινήσεως τῆς συναλλαγῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου.

Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ Ἀπόκρως ἐφέτος ἐγκατελείφθη εἰς τὴν τύχην της. Οὔτε βοήθημα ἐδόθη, οὔτε ἔρανοι κατεβλήθησαν, οὔτε κοιμητῆριον συνέστη, οὔτε βραβεῖα ἀπενεμήθησαν. Τὴν παρέλευσιν τῶν φαιδρῶν ἡμερῶν ἐσημείουν μόνον αἱ κατὰ τὴν νύκτα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους ἀναπτόμενοι ἔξωθεν τῶν παντοπωλείων ρητινώδεις πυραὶ καὶ τὰ ὀλίγα νυκτιπλανῆ φαντάσματα τῶν μετημφιεσμένων, οἵτινες περιήρχοντο εἰς τὰς φιλικὰς των οἰκίας ἐνίστε ὑπὸ τοὺς τραλοὺς καὶ παρατόνους ἤχους φουσαρμόνικας. Αἱ χιλιάδες τῶν προσωπίδων, αἵτινες ἐκρεμάσθησαν πρὸς πώλησιν εἰς τὰ παράθυρα τῶν καταστημάτων καὶ τῶν παντοπωλείων καὶ ἔβλεπον ἡλιθίως μὲ τοὺς κενοὺς ὀφθαλμοὺς των τοὺς ἀδιαφόρους διαβάτας, ἔμειναν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπόλητοι καὶ ἐκλείσθησαν πάλιν εἰς τὰ κιβώτια ἐπὶ προσδοκίᾳ ζωηροτέρως κατὰ τὸ προσεχῆς ἔτος κινήσεως ἀποκηράτικης καὶ πρὸς ζῆμιν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας· διότι παραδόξως ἐν Ἑλλάδι ἐνῶ ὑπάρχει ἔλλειψις τοσοῦτων ἄλλων, ὑφίσταται ὁμως ἐργοστάσιον κατασκευῆς προσωπίδων καὶ αἱ ἐνταῦθα πωλούμεναι εἶνε ἐγχωρίου κατασκευῆς. Οἱ τολμησαντες νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὰς ὁδοὺς ὀλίγοι προσωπιδοφόροι ἦσαν ἄνοστοι, κρύοι, παγεροί, ἀνάξιτοι λόγου. Διότι βεβαίως οἱ ἀναγνώσται τῆς *Ἐστίας* δὲν θὰ ἔχωσι τὴν ἀπλαγχνίαν νὰ μᾶς καταδικάσωσιν ὅπως, ἀφοῦ ὑπέστημεν τὸ μαρτύριον τοῦ θεάματος οὐτῶν, ὑποστῶμεν καὶ τὴν καταδίκην τῆς περιγραφῆς των.

Ἄλλως τε εἶνε ἀνάγκη τάχα νὰ περιγράψωμεν

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

Η ΚΑΤΑΓΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ἐνέσκηψε πρό τινος εἰς Νεάν Ὑόρκην καταγιγίς, ὅποιαν δὲν ἐνθυμοῦνται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

τὴν πασίγνωστον *καμήλαρ*, τὸ προαιώνιον αὐτὸ με-
γαθήριον, τὸ ἀπαίσιον καὶ ἀπαραίτητον φάσμα τῶν
ἀθηναϊκῶν ἀπόκρρων ; Εἶνε ἀνάγκη ν' ἀναφέρωμεν
τὸ *γαϊτανάκι*, τὴν ῥυπαρὰν ὀμάδα τῶν ζευγῶν, ἥτις
χορεύει τετραχόρους περὶς τοῦ ἴστου, λείψανον
ἐκπεσόν παλαιᾶς συνηθείας, καθ' ἣν νέοι καλῶν οἰ-
κογενειῶν περιήρχοντο χορεύοντες εὐρωπαϊκοὺς
ἐνόστε δὲ καὶ ἐγγωρίους χοροὺς ἔμπροσθεν ὀλίγων
κατ' ἐκλογὴν οἰκῶν, ἔχι χάριν ἀργυρολογίας εἰς
τὰς τριόδους ; Πρέπει τάχα νὰ εἰπώμεν τί εἶνε τὰ
ρόπαλα, ἕλεεινὸς θίασος πλανοδίων σχοινοβατῶν,
ἐκτελῶν χυδαῖότατα γυμνάσια ἀνά τὰς ὁδοὺς χάριν
ὀλίγων θεατρῶν ; Ἡ μήπως εἴμεθα ὑποχρεωμένοι
νὰ διασωσώμεν ἀπὸ τῆς λήθης διὰ τῆς χρονογρα-
φίας τὴν ἀμφίβολον γενεαλογίαν τοῦ Περικλέτου
καὶ τοῦ Φασουλῆ μετὰ τῶν στερεοτύπων ἀγοραίων
εὐφυολογιῶν τῶν ; Ἡ μήπως θὰ ὑποπέσωμεν εἰς
ἀμαρτήματα πατριωτικόν, ἂν δὲν ἀναφέρωμεν ὅτι ἐν-
ερανήσθησαν ὡς πάντοτε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ οἱ ὀλίγοι
ἀρειμάνιοι *Μακεδόνας*, οἵτινες μὲ τὴν κωμικὴν ἀρ-
χαϊκὴν περιβολὴν τῶν, μὲ τὸ ξύλινον ἔγχος καὶ τὴν
χαρτίνην ἀσπίδα διακομωδοῦσιν ἀσυνειδήτως μὲν ἀλλ'
ἐπιτυχῶς τὰς ἀδικαιολογήτους ὀρμάς καὶ ἐπιθυμίας
περὶ τῆς ἐπανόδου ἡμῶν εἰς τὰς ἡρωϊκὰς ἐκεῖνας
ἐποχάς ; Καλλίτερον νὰ σκεπάσωμεν μὲ τὸν πέπλον
τῆς λήθης καὶ τῆς σιγῆς τὰ γενόμενα καὶ νὰ μὴ τα-
ράξωμεν τὴν ἡσυχίαν τῆς ὑπνωττούσης φιλοκαλίας.

Ἄλλ' ὁ λαὸς λοιπὸν τῆς πρωτεύουσας δὲν διε-
σκέδασε ; Ἡ ἐρωτήσωσιν οἱ ἐκτὸς αὐτῆς ἀναγνώ-
σται. Ἀπεναντίας ὁ λαὸς διεσκέδασεν. ἠθύμωσεν,
ἠυφράνθη, ἀλλὰ συμφῶνως πρὸς τὰς παλαιὰς ἔξεις
καὶ τὰς παραδόσεις του. Ἐπειδὴ ἡ ἰδέα ὅπως ποδη-
γετῆται περὶ τὴν ρύθμισιν καὶ συστηματοποίησιν
τῶν ἑορτῶν καὶ τῶν διασκεδάσεών του συμφῶνως μὲ
τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς προόδου καὶ τῆς κα-
λαισθησίας δὲν ἐτελεσφόρησεν, ἀφέθη εἰς τὰς φυσικὰς
τοῦ κλίσεως, αἱ ὅσαι δὲν εἶνε πάντοτε σύμφωνοι
μὲ τὴν εὐπρέπειαν. Καὶ ἐφάνησαν ἀπάλιν εἰς τὰς ὁ-
δοὺς οἱ ὄμιλοι τῶν ἐκδεβακχυμένων, οἵτινες ἐπὶ ὄ-
νων, ἐπὶ κάρρων ἢ πεζοί, οἰνοβαρεῖς καὶ παραπαί-
οντες καὶ βραγχνῶς ἄδοντες περιφέρουσι καὶ ἐπιδει-
κνύουσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν ὄλην τὴν ἀσδόλην
τῶν λεβήτων τῶν μαγειρειῶν τῶν. — Πῶς πᾶν τὰ
παιδιά σου, κόρακα ; — "Ὅσο πᾶν καὶ μαυρίζουν,
λέγει παλαιὰ τις παροιμία — Πῶς πηγαίνουν αἱ ἀ-
πόκρρω σου, Ἀθῆναι ; — "Ὅσο πᾶν καὶ μουντζου-
ρώνονται ! ἠδυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ εἰπώμεν.

Διὰ νὰ ἐκλείψουν αἱ μουντζούραι αὐταί, αἵτινες
ἀποτελοῦν ρύπον ἀληθῆ εἰς τὰς περὶ τοῦ πολιτισμοῦ
μας ἀξιώσεις, ἀπαιτεῖται γενναία ψυχρολουσία, ἥτις
νὰ συμπαρασύρῃ ὁμοῦ μὲ τὴν ἀσδό-
λην καὶ τὰς ἐπικρατούσας παρὰ τε
ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ἰδιώταις προ-
λήψεις περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν
λαϊκῶν ἑορτῶν. Εὐχόμεαι τὸ τοιοῦτο
νὰ συμβῆ πολὺ ταχέως διὰ τῆς ἀπὸ
τοῦδε μελέτης τοῦ κοινωνικοῦ τού-
του ζητήματος, ὥστε νὰ γείνη δυνα-
τὸν νὰ πανηγυρισθῇ κατὰ τὸ ἐπιπὸν
ἔτος ἡ ἀθηναϊκὴ ἀπόκρρως κατὰ
τρόπον τιμῶντα τὰ ἦθη καὶ τὸν πολ-
ιτισμὸν μας. Ὁ Χρονογράφος

Ἐπὶ δύο ἡμέρας πᾶσα δοσοληψία διεκόπη καὶ
μόνον ἕνεκα ἐκτάκτου ἀνάγκης ἐξῆρχετο τις τῆς
οἰκίας του. Τὸ μόνον μέσον συκοινωνίας ἦτο διὰ
τῶν ἠαερῶν σιδηροδρόμων : Ἴπποι πολλοὶ ἐφρονεύ-
των ἀπὸ τοὺς πίπτοντας στύλους. Τὰ τηλεφῶνα
ἑσταμάτησαν ὅλα. Αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς ἑκα-
τομμύρια ὅλα δολλαρίων. Πέντε χιλιάδες ἄνθρωποι
εἰργάσθησαν κατόπιν πρὸς καθαρισμόν τῶν ὁδῶν καὶ
διόρθωσιν τῶν τηλεγράφων, τῶν τηλεφῶνων καὶ τοῦ
ἠλεκτρικοῦ φωτός. Ἡ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία ἑστα-
μάτησε καὶ τὸ παλαιὸν σύστημα τῶν κωδῶνων ἐπα-
νελήφθη. Πυροσβεσταὶ μὲ τηλεσκόπια ἐποπετή-
θησαν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰς μεγαλύτερων κτιρίων μετὰ με-
γάλων κωδῶνων, ὅπως δίδωσιν εἶδησιν ἐν περιπτώ-
σει πυρκαϊᾶς.

Ἡ ἐργασία τῶν ἐπισκευῶν διήρκεσεν ὀλόκληρον
ἐβδομάδα. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἔπαυσε σχεδὸν πᾶσα
ἄλλη.

ΑΝΘΡΑΚΕΣ ΑΝΕΥ ΚΑΠΝΟΥ

Εἰς τὸ Τογκίνον ὑπάρχει εἶδος ἀνθράκων ἄνευ
καπνοῦ. Οἱ λόφοι, οἱ ἐν εἶδει κρασπέδου στολίζον-
τες τὸν κόλπον τοῦ Τογκίνου, περιέχουσι στρώματα
ἄξια λόγου τοιοῦτου ἀνθράκος. Κατὰ τὴν γνώμην
μηχανικοῦ τινος ἐν ἐκ τῶν στρωμάτων τούτων ἔχει
πᾶχος 152 ποδῶν. Εἶναι δὲ ἀνθρακίτης ἄνευ κα-
πνοῦ καὶ περιέχει 87 ο)ο στοιχεῖα ἀνθράκος. Με-
γάλα ἀτμόπλοια ἐδοκίμασαν τὸν ἀνθρακὰ τούτον
καὶ ἐπέτυχον. Ὁ κόλπος τοῦ Τογκίνου θὰ χρησι-
μεύσῃ οὕτως ἐν τῷ μέλλοντι ὡς σταθμὸς πρὸς προ-
μήθειαν ἀνθράκων διὰ τὰς χώρας ἐκεῖνας.

ΔΕΝ ΤΗΝ ΕΙΔΑ

Ὁ μικρὸς ἐδάγκασε τὴν γλῶσσάν του καὶ ἀρχί-
ζει νὰ κλαίῃ. Δὲν εἶνε πρώτη φορὰ ποῦ τὸ ἔπαθε
καὶ ὁ πατὴρ τοῦ λέγει :

— Μὰ πῶς δὲν προσέχεις παιδί μου ;

— Δὲν τὴν εἶδα, μπαμπᾶ . . .